

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

10. jaanuar 2017*

Lepinguväline vastutus — Hagiavalduse täpsus — Aegumine — Vastuvõetavus — Põhiõiguste harta artikkel 47 — Lahendi tegemise mõistlik aeg — Varaline kahju — Kantud kahju — Intress trahvi tasumata summalt — Pangagarantii kulud — Võimaluse kaotamine — Mittevaraline kahju — Põhjuslik seos

Kohtuasjas T-577/14,

Gascogne Sack Deutschland GmbH, asukoht Wieda (Saksamaa),

Gascogne, asukoht Saint-Paul-les-Dax (Prantsusmaa),

esindajad: advokaadid F. Puel, E. Durand ja L. Marchal,

hagejad,

versus

Euroopa Liit, mida esindas Euroopa Liidu Kohus, esindajad: A. Placco, hiljem J. Inghelram ja S. Chantre,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: N. Khan, V. Bottka ja P. van Nuffel,

menetlusse astuja,

mille ese on ELTL artiklil 268 põhinev nõue mõista välja hüvitis kahju eest, mida hagejad väidetavalt kandsid Üldkohtus toimunud menetluse kestuse tõttu kohtuasjades, milles tehti 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674),

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president S. Papasavvas, kohtunikud I. Labucka, E. Bieliūnas (ettekandja), V. Kreuzschitz ja I. S. Forrester,

kohtusekretär: ametnik G. Predonzani,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

arvestades kirjalikus menetluses ja 28. juuni 2016. aasta kohtuistungil esitatut,
on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Sachsa Verpackung GmbH, nüüd Gascogne Sack Deutschland GmbH, ja Groupe Gascogne SA, nüüd Gascogne, esitasid 23. veebruaril 2006 Üldkohtu kantseleisse hagiavaldused komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsuse C(2005) 4634 [ELTL] artikli [101] kohaldamise menetluse kohta (juhtum COMP/F/38.354 – tööstuslikud kotid) (edaspidi „otsus C(2005) 4634“) peale. Nad palusid oma hagiavaldustes sisuliselt, et Üldkohus tühistaks selle otsuse neid puudutavas osas või teise võimalusena vähendaks neile määratud trahvi summat.
- 2 Üldkohus jättis need higid 16. novembri 2011. aasta kohtuotsusega Groupe Gascogne vs. komisjon (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsusega Sachsa Verpackung vs. komisjon (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674) rahuldamata.
- 3 Gascogne Sack Deutschland ja Groupe Gascogne esitasid 27. jaanuaril 2012 apellatsioonkaebused 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse Groupe Gascogne vs. komisjon (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse Sachsa Verpackung vs. komisjon (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674) peale.
- 4 Euroopa Kohus jättis need apellatsioonkaebused 26. novembri 2013. aasta kohtuotsusega Gascogne Sack Deutschland vs. komisjon (C-40/12 P, EU:C:2013:768) ja 26. novembri 2013. aasta kohtuotsusega Groupe Gascogne vs. komisjon (C-58/12 P, EU:C:2013:770) rahuldamata.

Menetlus ja poolte nõuded

- 5 Hagejad Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne esitasid 4. augustil 2014 Üldkohtu kantseleisse hagiavalduse Euroopa Liidu vastu, mida esindab Euroopa Liidu Kohus.
- 6 Euroopa Liidu Kohus esitas Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel 17. novembril 2014 eraldi dokumendiga Üldkohtu kantseleisse vastuvõetamatuse väite.
- 7 Üldkohus lükkas Euroopa Liidu Kohtu esitatud vastuvõetamatuse väite 2. veebruari 2015. aasta kohtumäärusega Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne vs. Euroopa Liit (T-577/14, ei avaldata, EU:T:2015:80) tagasi ja jättis kohtukulude küsimuse edaspidiseks lahendamiseks.
- 8 Euroopa Liidu Kohus esitas 2. veebruari 2015. aasta kohtumääruse Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne vs. Euroopa Liit (T-577/14, ei avaldata, EU:T:2015:80) peale Euroopa Kohtu kantseleisse 11. märtsil 2015 apellatsioonkaebuse, mis registreeriti numbri C-125/15 P all.
- 9 Üldkohtu kolmanda koja president peatas 14. aprilli 2015. aasta kohtumäärusega Euroopa Liidu Kohtu taotlusel menetluse käesolevas kohtuasjas kuni Euroopa Kohtu otsuseni, mis lõpetab menetluse kohtuasjas C-125/15 P: Euroopa Kohus vs. Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne.
- 10 See kohtuasi kustutati Euroopa Kohtu registrist 18. detsembri 2015. aasta kohtumäärusega Euroopa Kohus vs. Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne (C-125/15 P, ei avaldata, EU:C:2015:859).

- 11 Kui menetlus käesolevas kohtuasjas jätkus, esitas Euroopa Komisjon 15. jaanuaril 2016 Üldkohtu kantseleisse avalduse menetlusse astumiseks Euroopa Liidu Kohtu nõuete toetuseks.
- 12 Euroopa Liidu Kohus esitas 17. veebruaril 2016 kostja vastuse.
- 13 Üldkohus suunas käesoleva kohtuasja samal kuupäeval kolmandale kojale laiendatud koosseisus.
- 14 Üldkohus otsustas 2. märtsil 2016, et teine menetluskohustus vahetamine ei ole vajalik. Lisaks palus ta Üldkohtu kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames Euroopa Liidu Kohtul vastata, kas ta oli palunud hagejatel ja komisjonilt luba esitada mõned dokumendid, mis olid esitatud kostja vastuse lisadena ja puudutasid kohtuasja, milles tehti 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671, edaspidi „kohtuasi T-72/06“), ja kohtuasja, milles tehti 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674, edaspidi „kohtuasi T-79/06“), ning saanud selle loa.
- 15 Üldkohtu kolmanda koja (laiendatud koosseisus) president rahuldab 15. märtsi 2016. aasta kohtumäärusega *Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne vs. Euroopa Liit* (T-577/14, ei avaldata, EU:T:2016:189) komisjoni avalduse menetlusse astumiseks Euroopa Liidu Kohtu nõuete toetuseks ning täpsustas, et komisjonil on 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 116 lõikes 6 ette nähtud õigused.
- 16 Euroopa Liidu Kohus vastas eespool punktis 14 nimetatud küsimusele 18. märtsil 2016. Ta palus Üldkohtul asuda esimese võimalusena seisukohale, et ta ei pidanudki kohtuasju T-72/06 ja T-79/06 puudutavate dokumentide esitamiseks hagejate ja komisjoni luba küsima, ning teise võimalusena seisukohale, et hagejad ja komisjon olid selle loa andnud kaudselt. Kolmanda võimalusena palus Euroopa Liidu Kohus, et tema vastust käsitataks menetlust korraldava meetme taotlusena, millega palutakse Üldkohtul määrata, et käesoleva hagi raames esitataks kohtuasjade T-72/06 ja T-79/06 toimikuisse kuuluvad dokumendid ja eelkõige kostja vastusele lisatud dokumendid.
- 17 Üldkohtu kolmanda koja (laiendatud koosseisus) president otsustas 4. aprillil 2016 esiteks kõrvaldada kohtutoimikust dokumendid, mis kujutasid endast käesolevas kohtuasjas esitatud kostja vastuse lisad ning puudutasid kohtuasju T-72/06 ja T-79/06. Seda otsust põhjendati esiteks sellega, et Euroopa Liidu Kohus ei olnud ei küsinud ega saanud kohtuasjade T-72/06 ja T-79/06 poolte luba nende dokumentide esitamiseks, ning teiseks sellega, et ta ei olnud palunud kodukorra artikli 38 lõike 2 kohaselt luba pääseda ligi nende kohtuasjade toimikule. Teiseks otsustas Üldkohtu kolmanda koja (laiendatud koosseisus) president kodukorra artikli 88 lõike 3 alusel paluda hagejatel võtta seisukoht menetlust korraldava meetme taotluse kohta, mille Euroopa Liidu Kohus oli esitanud kolmanda võimalusena oma 18. märtsi 2016. aasta vastuses, mida on mainitud käesoleva otsuse punktis 16.
- 18 Hagejad palusid 20. aprillil 2016 Üldkohtul jätta Euroopa Liidu Kohtu esitatud menetlust korraldava meetme taotlus rahuldamata sel põhjusel, et see taotlus ei vasta kodukorra artiklis 88 sätestatud tingimustele ning viiks samas kodukorras kindlaks määratud tõendite esitamise ja toimikule juurdepääsemise korra eiramiseni.
- 19 Üldkohus leidis 27. aprillil 2016, et selleks, et valmistada käesolev kohtuasi ette kohtuistungiks ja see lahendada, on selle eset arvestades vaja teha kohtuasjade T-72/06 ja T-79/06 toimik talle kättesaadavaks. Seepärast otsustas Üldkohus kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames lisada kohtuasjade T-72/06 ja T-79/06 toimikud käesoleva kohtuasja toimikule.
- 20 Euroopa Liidu Kohus ja hagejad palusid vastavalt 8. ja 20. juunil 2016 kohtuasjade T-72/06 ja T-79/06 toimikud endale edastada.
- 21 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 28. juuni 2016. aasta kohtuistungil.

22 Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tuvastada liidu lepinguväline vastutus asjaolu eest, et Üldkohtu menetluses ei järgitud lahendi mõistliku aja jooksul tegemise nõuet;
- mõista liidult välja sobiv ja täielik hüvitis varalise ja mittevaralise kahju eest, mida nad tema õigusvastase käitumise tõttu kandsid – hüvitis, mis vastab järgmistele summadele koos intressiga, mis arvutatakse Euroopa Keskpanga (EKP) poolt oma peamiste refinantseerimistingute suhtes kohaldatava määraga, mida suurendatakse kahe protsendipunkti võrra, alates hagiavalduse esitamise kuupäevast:
 - 1 193 467 eurot kahju eest, mida kanti seetõttu, et tuli maksta täiendavat seadusjärgset intressi, mida kohaldata komisjoni määratud karistuse põhisumma suhtes ebamõistlikult pika aja jooksul;
 - 187 571 eurot kahju eest, mis tekkis pangagarantii täiendavate maksete tegemise tõttu ebamõistlikult pika aja jooksul;
 - 2 000 000 eurot ebakindluse tõttu saamata jäänud tulu või tekkinud kahju eest;
 - 500 000 eurot mittevaralise kahju eest;
- teise võimalusena juhuks, kui kohus leiab, et tekkinud kahju suurus tuleb uuesti hinnata, määrata vastavalt 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 65 punktile d, artikli 66 lõikele 1 ja artiklile 70 ekspertiis;
- mõista kohtukulud välja liidult.

23 Euroopa Liidu Kohus, keda toetab komisjon, palub Üldkohtul:

- esimese võimalusena jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
- teise võimalusena jätta väidetava varalise ja mittevaralise kahju hüvitamise nõue põhjendamatus tõttu rahuldamata;
- kolmanda võimalusena jätta kahju hüvitamise nõue põhjendamatus tõttu rahuldamata osas, milles see puudutab väidetavat varalist kahju, ja mõista hagejate kasuks välja hüvitis väidetava mittevaralise kahju eest maksimaalses summas 5000 eurot;
- mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitus

A – Vastuvõetavus

- 24 Euroopa Liidu Kohus esitab kaks asja läbivaatamist takistavat asjaolu, millest esimese kohaselt ei ole hagiavaldus piisavalt selge ja täpne ning teise kohaselt on väidetava mittevaralise kahju hüvitamise nõue aegunud.

1. *Esimese võimalusena esitatud asja läbivaatamist takistav asjaolu, mille kohaselt ei ole hagiavaldus piisavalt selge ja täpne*

- 25 Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 esimesele lõigule – koostoimes sama põhikirja artikli 53 esimese lõiguga – ja 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktile c tuleb hagiavalduses märkida hagi ese ning esitada ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Need peavad olema märgitud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks valmistuda enda kaitsmiseks ja Üldkohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse täiendavate andmeteta. Õiguskindluse ja hea õigusemõistmise tagamiseks peavad selleks, et hagi oleks vastuvõetav, selle aluseks olevad peamised õiguslikud ja faktilised asjaolud kas või kokkuvõtlikult, ent seostatult ja arusaadavalt tulenema hagiavalduse tekstist. Täpsemalt peavad neile nõuetele vastamiseks liidu institutsiooni poolt väidetavalt tekitatud kahju hüvitamise nõuet sisaldavas hagiavalduses olema esitatud andmed, mis võimaldavad kindlaks teha hageja poolt asjaomasele institutsioonile etteheidetava käitumise, põhjused, miks ta leiab, et sellise käitumise ja talle väidetavalt tekitatud kahju vahel on põhjuslik seos, ning selle kahju laad ja ulatus (vt kohtuotsus, 7.10.2015, Accorinti jt vs. EKP, T-79/13, EU:T:2015:756, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 26 Nendest kaalutlustest lähtudes tulebki hinnata argumente, mille Euroopa Liidu Kohus on esitanud.
- a) Väidetavat varalist ja mittevaralist kahju kandnud isik
- 27 Euroopa Liidu Kohus väidab, et hagi tuleb tunnistada vastuvõetamatuks sel põhjusel, et hagiavaldus ei ole piisavalt selge ja täpne väidetavat varalist ja mittevaralist kandnud isiku osas.
- 28 Selles küsimuses tuleb kõigepealt märkida, et sellest, kuidas hagiavaldus on koostatud, ja lisatud dokumentidest ilmneb esiteks, et hagi on esitanud korraka Gascogne ja Gascogne Sack Deutschland. Ka palutakse hagiavalduses esitatud nõuetes mõista välja hüvitus varalise ja mittevaralise kahju eest, mida hagejad kandsid väidetavalt lahendi tegemise aja tõttu vastavalt Gascogne'i ja Gascogne Sack Deutschlandi puudutatavates kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06.
- 29 Mis puudutab teiseks väidetavat varalist kahju, siis Euroopa Liidu Kohus väidab ainult, et hagejad ei ole tõendanud, et on niisugust kahju kandnud. Euroopa Liidu Kohtu argumente väidetavat varalist kahju kandnud isiku kohta tuleb seega analüüsida – kui seda tehakse – käesoleva hagi põhjendatuse hindamise etapis.
- 30 Mis puudutab kolmandaks väidetavat mittevaralist kahju, siis hagiavaldus on koostatud tõesti nii, et see ei ole üheselt mõistetav. Võttes aga arvesse kogu hagiavalduse sisu ja hagejate kohtuistungil antud selgitusi, mille kohta Euroopa Liidu Kohus on saanud võtta seisukoha, tuleb siiski tõdeda, et hagiavaldusega palutakse hüvitada mittevaraline kahju, mida kandis väidetavalt kumbki hageja.
- 31 Väidetavat kahju kandnud isiku küsimuses võimaldas hagiavalduse sisu seega Euroopa Liidu Kohtul enda kaitseks valmistuda ja võimaldab Üldkohtul hagi kohta otsuse teha.
- 32 Euroopa Liidu Kohtu väide, et hagiavaldus ei ole piisavalt selge ja täpne väidetavat kahju kandnud isiku osas, tuleb seega tagasi lükata. Samadel põhjustel tuleb tagasi lükata ka Euroopa Liidu Kohtu väide, et Gascogne Sack Deutschlandil puudub põhjendatud huvi.
- b) Väidetava mittevaralise kahju põhjus, olemus ja ulatus
- 33 Euroopa Liidu Kohus väidab, et hagi tuleb tunnistada vastuvõetamatuks seetõttu, et hagiavaldus ei ole piisavalt selge ja täpne väidetava mittevaralise kahju põhjuse, olemuse ja ulatuse osas.

- 34 Selles küsimuses tuleb esiteks rõhutada, et Euroopa Liidu Kohtu argumenti, et hagiavalduses on väidetud, et mittevaraline kahju võib tuleneda üldisest majanduslikust kontekstist või asjaolust, et hagejatel on raske leida ostjat, tuleb analüüsida hagi põhjendatuse hindamise raames ja täpsemalt selle hindamisel, kas väidetava rikkumise ja väidetava mittevaralise kahju vahel eksisteerib põhjuslik seos.
- 35 Mis puudutab teiseks väidetava mittevaralise kahju olemust, siis hagejate argumendid on tõesti kokkuvõtlikud, kui nad oma väidetavat mittevaralist kahju üles loevad. Hagiavalduses toodud selgituste ja viidete valguses näivad need argumendid siiski piisavad. Lisaks tuleb märkida, et võimaluse kaotuses seisneva väidetava varalise kahju ja väidetava mittevaralise kahju segiajamist ning ohtu saada sama kahju eest hüvitist kaks korda tuleb hinnata hagi põhjendatuse hindamise raames.
- 36 Mis puudutab kolmandaks väidetava mittevaralise kahju ulatust, siis hagejad rõhutavad õigesti, et nende väidetav mittevaraline kahju ei ole juba oma definitsiooni poolest täpselt välja arvatav. Ka esitavad nad teavet valitseva olukorra kohta, mis põhjendab nende sõnul nõutava hüvitise summat. Lisaks on nad oma kahju summat hinnanud. Lõpuks tuleb märkida, et kohtuistungil täpsustasid hagejad ajavahemikku, mille jooksul nad seda mittevaralist kahju väidetavalt kandsid. See asjaolu ei takistanud Euroopa Liidu Kohtul oma kaitseks valmistumast. Esiteks sai viimane selle kohta kohtuistungil seisukoha võtta. Teiseks esitab ta asja läbivaatamist takistava asjaolu, milleks on väidetava mittevaralise kahju hüvitamise nõude aegumine. Kolmandaks väidab ta, et hagejad ei ole mittevaralise kahju esinemist ja põhjuslikku seost tõendanud. Neljandaks väidab see institutsioon neljanda võimalusena, et hagejate kantud mittevaraline kahju tuleb hinnata maksimaalselt 5000 eurole.
- 37 Seega on hagejad esitanud piisavalt teavet, mis võimaldab hinnata väidetava mittevaralise kahju põhjust, olemust ja ulatust ning võimaldas seega Euroopa Liidu Kohtul enda kaitseks valmistuda. See teave võimaldab ka Üldkohtul otsuse teha.
- 38 Euroopa Liidu Kohtu argument, et hagiavaldus ei ole piisavalt selge ja täpne väidetava mittevaralise kahju põhjuse, olemuse ja ulatuse osas, tuleb seega tagasi lükata.
- 39 Kõige eelneva põhjal tuleb esimene asja läbivaatamist takistav asjaolu tervikuna tagasi lükata.

2. Teise võimalusena esitatud asja läbivaatamist takistav asjaolu, mille kohaselt on väidetava mittevaralise kahju hüvitamise nõue aegunud

- 40 Euroopa Liidu Kohus väidab, et hagi on vastuvõetamatu osas, milles nõutakse hüvitist mittevaralise kahju eest, mida kanti rohkem kui viis aastat enne käesoleva hagi esitamist, s.o enne 4. augustit 2009.
- 41 Selles küsimuses tuleb meenutada, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 53 esimese lõigu kohaselt Üldkohtu menetluse suhtes kohaldatava Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 46 on nähtud ette:
- „Liidu lepinguvälise vastutusega seotud asjade aegumistähtaeg on viis aastat vastutuse aluseks olevast sündmusest. Aegumistähtaeg katkeb, kui Euroopa Kohtus algatatakse menetlus või kui enne sellist menetlust esitab kannatanud pool avalduse asjakohasele liidu institutsioonile.“
- 42 Kohtupraktikast ilmneb, et aegumise eesmärk on ühitada kahju saanud isiku õiguste kaitse ja õiguskindluse põhimõtte. Sellise aegumistähtaja kestuse kindlaksmääramisel võeti arvesse eelkõige aega, mida väidetavalt kahju kandnud isik vajab võimaliku hagi esitamise jaoks asjassepuutuva informatsiooni kogumiseks ja nende asjaolude kontrollimiseks, millele selle hagi põhjendamiseks võib tugineda (vt kohtuotsus, 8.11.2012, Evropaïki Dynamiki vs. komisjon, C-469/11 P, EU:C:2012:705, punkt 33; vt selle kohta ka kohtumäärus, 18.7.2002, Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi vs. komisjon, C-136/01 P, EU:C:2002:458, punkt 28).

- 43 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt hakkab aegumistähtaeg kulgema siis, kui on täidetud kõik hüvitamiskohustuse eelduseks olevad tingimused (vt kohtuotsus, 8.11.2012, *Evropaiki Dynamiki vs. komisjon*, C-469/11 P, EU:C:2012:705, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 44 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 46 tuleb küll tõlgendada nii, et aegumistähtaja möödumisele ei saa tugineda kahju kandnud isiku suhtes, kui ta sai hilinemisega teada kahju tekitavast asjaolust ning seetõttu ei saanud mõistliku aja jooksul esitada hagi või avaldust enne aegumistähtaja lõppemist. ELTL artikli 340 teises lõigus märgitud kahju hüvitamise kohustuse tingimused ja seega selle kahju hüvitamise nõuete aegumist käsitlevad normid saavad aga siiski tugineda üksnes rangelt objektiivsetele kriteeriumidele (vt kohtuotsus, 8.11.2012, *Evropaiki Dynamiki vs. komisjon*, C-469/11 P, EU:C:2012:705, punktid 35 ja 36 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 45 Lisaks ei saa väljakujunenud kohtupraktika kohaselt liidu lepinguvälise vastutuse hagi aegumistähtaja alguse kindlaksmääramisel arvesse võtta kahju kandnud isiku subjektiivset hinnangut sellele, kas kahju tõesti esineb (vt kohtuotsused, 8.11.2012, *Evropaiki Dynamiki vs. komisjon*, C-469/11 P, EU:C:2012:705, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika, ja 28.2.2013, *Inalca ja Cremonini vs. komisjon*, C-460/09 P, EU:C:2013:111, punkt 70).
- 46 Käsitletaval juhul tuleb rõhutada, et „asjaolu, mille tõttu“ esitati käesolev „hagi liidu vastu“, on menetlusnormide rikkumine, mis esineb lahendi tegemise mõistliku ajaga (edaspidi „lahendi tegemise mõistlik aeg“) seotud nõuete väidetava liidu kohtu poolse eiramise vormis. Selle hetke kindlaksmääramisel, millest hakatakse arvestama Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 46 kindlaks määratud viieaastast aegumistähtaega, tuleb võtta arvesse seda asjaolu. Eelkõige tuleb märkida, et aegumistähtaega ei saa hakata arvestama kuupäevast, mil kahju tekitav asjaolu veel jätkub, ning hetkeks, millest seda tähtaega hakatakse arvestama, tuleb määrata kuupäev, mil kahju tekitav asjaolu on tõesti aset leidnud.
- 47 Kahju hüvitamise nõude konkreetsel juhtumil, mil nõutakse lahendi tegemise mõistliku aja võimaliku ületamise tõttu väidetavalt kantud kahju hüvitamist, tuleb hetkeks, millest alates hakatakse arvestama Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 46 ette nähtud viieaastast aegumistähtaega, juhul kui vaidlusaluse lahendi tegemise aja lõpetas kohtuotsus, pidada kuupäeva, mil see kohtuotsus tehti. Niisugune kuupäev on kindel kuupäev, mis määratakse kindlaks objektiivsete kriteeriumide põhjal. See tagab õiguskindluse põhimõtte järgimise ja võimaldab hagejatel kaitsta oma õigusi.
- 48 Käesolevas kohtuasjas paluvad hagejad mõista välja hüvitis kahju eest, mida nad kandsid väidetavalt lahendi tegemise aja tõttu kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06. Need menetlused lõppesid 16. novembri 2011. aasta kohtuotsusega *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsusega *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674). Aegumistähtaega hakatakse seega arvestama 16. novembrist 2011.
- 49 Hagejad esitasid käesolevas kohtuasjas oma hagid ning katkestasid aegumistähtaja 4. augustil 2014, s.o enne Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 46 ette nähtud viieaastase aegumistähtaja möödumist. Käesolev hagi ei ole seega aegunud.
- 50 Eelneva põhjal tuleb teine asja läbivaatamist takistav asjaolu tagasi lükata.

B – *Sisulised küsimused*

- 51 ELTL artikli 340 teine lõik sätestab, et lepinguvälise vastutuse korral heastab liit kõik oma institutsioonide või oma teenistujate poolt ülesannete täitmisel tekitatud kahjud vastavalt liikmesriikide seaduste ühistele üldprintsiipidele.

- 52 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleneb ELTL artikli 340 teisest lõigust, et liidu lepinguvälise vastutuse tekkimine ja võimalus kasutada õigust saada tekitatud kahju eest hüvitist sõltuvad mitme tingimuse üheaegselt täidetusest: institutsioonidele etteheidetava tegevuse õigusvastasus, kahju tekkimine ning põhjusliku seose esinemine selle tegevuse ja väidetava kahju vahel (kohtuotsused, 29.9.1982, *Oleifici Mediterranei vs. EMÜ*, 26/81, EU:C:1982:318, punkt 16, ja 9.9.2008, *FIAMM jt vs. nõukogu ja komisjon*, C-120/06 P ja C-121/06 P, EU:C:2008:476, punkt 106).
- 53 Kui üks nendest tingimustest ei ole täidetud, tuleb hagi jätta tervikuna rahuldamata, ilma et oleks tarvis analüüsida liidu lepinguvälise vastutuse kohaldamise muid tingimusi (kohtuotsus, 14.10.1999, *Atlanta vs. Euroopa Ühendus*, C-104/97 P, EU:C:1999:498, punkt 65; vt selle kohta ka kohtuotsus, 15.9.1994, *KYDEP vs. nõukogu ja komisjon*, C-146/91, EU:C:1994:329, punkt 81). Lisaks ei ole liidu kohus kohustatud analüüsima neid tingimusi mingis kindlas järjekorras (kohtuotsus, 18.3.2010, *Trubowest Handel ja Makarov vs. nõukogu ja komisjon*, C-419/08 P, EU:C:2010:147, punkt 42; vt selle kohta ka kohtuotsus, 9.9.1999, *Lucaccioni vs. komisjon*, C-257/98 P, EU:C:1999:402, punkt 13).
- 54 Käsitletaval juhul väidavad hagejad esiteks, et menetluse kestusega kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ületati lahendi tegemise mõistlik aeg. Teiseks väidavad nad, et selle ületamisega põhjustati neile kahju, mis tuleb hüvitada.

1. Lahendi tegemise mõistliku aja väidetav ületamine kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06

- 55 Hagejad väidavad, et menetluse kestusega kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ületati lahendi tegemise mõistlik aeg – ületamine, mis kujutab endast niisuguse liidu õigusnormi piisavalt selget rikkumist, millega antakse õigusi eraõiguslikele isikutele. Nad lisavad, et menetluse kestus kummaski menetluses ületas 30 kuu võrra lahendi tegemise mõistlikku aega, võttes esiteks arvesse konkurentsioiguse kohaldamist puudutavate kohtuasjade menetlemise keskmist aega Üldkohtus ja teiseks nende kohtuasjade konkreetseid asjaolusid.
- 56 Euroopa Liidu Kohus vaidleb nendele väidetele vastu.
- 57 Tema sõnul ei saa seda, et kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ületati lahendi tegemise mõistlik aeg, väita ainuüksi selle põhjal, et võrreldakse menetluse kestust nendes kahes kohtuasjas ja Üldkohtu menetluse tuvastatud keskmist kestust aastatel 2006–2010. Igatahes näitab asjakohase statistika analüüs, et menetluse kogukestus kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ületas 2006.–2015. aastal toimunud konkurentsioiguse kohaldamist puudutavate menetluste tuvastatud keskmise kestuse ainult 16 kuu võrra. Ka aeg, mis kulus kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 menetluse kirjaliku osa lõpust selle suulise osa avamiseni, ületas menetluse selle osa keskmist kestust aastatel 2007–2010 konkurentsioiguse kohaldamist puudutavates kohtuasjades ainult 16 kuu võrra.
- 58 Teisalt õigustavad menetluse kogukestust kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ning aega, mis kulus menetluse kirjaliku osa lõppemisest kuni menetluse suulise osa avamiseni nendes kohtuasjades, nende kohtuasjade keerukus, asjaolu, et hagejatel ei olnud vaidluses eriti palju mängus, hagejate käitumine, kohtunike volituste piiratud kestus ning selle koja ühe liikme pikaajaline haigus, millele need kaks kohtuasja määrati.
- 59 Selles küsimuses tuleb rõhutada, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teises lõigus on nähtud eelkõige ette, et „[i]gahel on õigus õiglasele ja avalikule asja arutamisele mõistliku aja jooksul sõltumatus ja erapooletus seaduse alusel moodustatud kohtus“.
- 60 On leitud, et niisugune õigus – mille kohta kinnitati enne põhiõiguste harta jõustumist, et see on liidu õiguse üldpõhimõte – on komisjoni otsuse peale esitatud hagi raames kohaldatav (vt kohtuotsus, 16.7.2009, *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland vs. komisjon*, C-385/07 P, EU:C:2009:456, punkt 178 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 61 Käsitletaval juhul ilmneb üksikasjalikul tutvumisel kohtuasjade T-72/06 ja T-79/06 vastavate toimikutega, et menetluse kestust kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06, mis ulatus ligi 5 aasta ja 9 kuuni, ei õigusta – nagu Euroopa Kohus 26. novembri 2013. aasta kohtuotsuses *Gascogne Sack Deutschland vs. komisjon* (C-40/12 P, EU:C:2013:768) ja 26. novembri 2013. aasta kohtuotsuses *Groupe Gascogne vs. komisjon* (C-58/12 P, EU:C:2013:770) õigesti rõhutas – ükski nende kohtuasjadega seotud asjaolu.
- 62 Esiteks tuleb märkida, et kohtuasjad T-72/06 ja T-79/06 puudutasid vaidlusi konkurentsieeskirjade rikkumise olemasolu üle ning et kohtupraktika kohaselt kujutavad põhinõue, et ettevõtjatele peab olema garanteeritud õiguskindlus, ning eesmärk tagada, et konkurentsi siseturul ei moonutataks, endast märkimisväärset huvi mitte üksnes hageja enese ja tema konkurentide, vaid ka kolmandate isikute jaoks suure hulga asjasepuutuvate isikute ja kõnealuse rahalise huvi tõttu (kohtuotsus, 16.7.2009, *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland vs. komisjon*, C-385/07 P, EU:C:2009:456, punkt 186).
- 63 Teiseks tuleb märkida, et mõlemas kohtuasjas, nii kohtuasjas T-72/06 kui ka kohtuasjas T-79/06 kulus menetluse kirjaliku osa lõppemisest 20. veebruaril 2007, mil esitati vastureplik, kuni menetluse suulise osa avamiseni 2010. aasta detsembris umbes 3 aastat ja 10 kuud, s.o 46 kuud.
- 64 Sel ajavahemikul koostatakse eelkõige poolte argumentide süntees, valmistatakse kohtuasi ette kohtuistungiks, viiakse läbi vaidluste faktiline ja õiguslik analüüs ning valmistatakse menetluse suuliseks osaks. Seega sõltub selle ajavahemiku pikkus eeskätt vaidluse keerukusest ning poolte käitumisest ja menetluslikest küsimustest.
- 65 Vaidluse keerukuse kohta tuleb kõigepealt meenutada, et kohtuasjad T-72/06 ja T-79/06 puudutasid hagisid, mis olid esitatud komisjoni ELTL artikli 101 kohaldamist käsitleva otsuse peale.
- 66 Nagu ilmneb kohtuasjade T-72/06 ja T-79/06 vastavatest toimikutest, on konkurentsioiguse komisjonipoolset kohaldamist puudutavad hagid muud liiki kohtuasjadest keerukamad, võttes eelkõige arvesse vaidlustatud otsuse pikkust, kohtutoimiku mahtu ning vajadust viia läbi paljude niisuguste keerukate faktiliste asjaolude detailne hindamine, mis sageli on leidnud aset pika aja jooksul ja olnud suure ruumilise ulatusega.
- 67 Sellepärast on 15 kuud, mis lahutas menetluse kirjaliku osa lõppu menetluse suulise osa avamisest, niisuguste konkurentsioiguse kohaldamist puudutavate kohtuasjade nagu T-72/06 ja T-79/06 menetlemisel põhimõtteliselt täiesti sobiv ajavahemik.
- 68 Seejärel on vaja võtta arvesse asjaolu, et otsuse C(2005) 4634 peale esitati mitu hagi.
- 69 Sama otsuse peale, mille komisjon on konkurentsioigust kohaldades teinud, esitatud hagisid on nimelt vaja menetleda paralleelselt ka siis, kui neid hagisid ei ole liidetud. Sellist paralleelset menetlemist õigustab eelkõige seos nende hagide vahel, samuti vajadus tagada ühtlus nende analüüsimisel ja antavas vastuses.
- 70 Seega võib seotud kohtuasjade paralleelne menetlemine õigustada menetluse kirjaliku osa lõpu ja selle suulise osa avamise vahele jääva ajavahemiku pikendamist ühe kuu võrra täiendava seotud kohtuasja kohta.
- 71 Käsitletaval juhul esitati otsuse C(2005) 4634 peale 15 hagi. Tuleb siiski esiteks märkida, et üks hageja loobus oma selle otsuse peale esitatud hagist (kohtumäärus, 6.7.2006, *Cofira-Sac vs. komisjon*, T-43/06, ei avaldata, EU:T:2006:192). Teiseks oli kahe otsuse C(2005) 4634 peale esitatud hagi kohta tehtud 13. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Trioplast Wittenheim vs. komisjon* (T-26/06, ei avaldata, EU:T:2010:387) ja 13. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Trioplast Industrier vs. komisjon* (T-40/06, EU:T:2010:388).

- 72 Seda arvestades õigustas C(2005) 4634 peale esitatud hagidega seotud ülejäänud 12 kohtuasja menetlemine menetluse piknemist 11 kuu võrra kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06.
- 73 Seepärast oli 26 kuu pikkune ajavahemik (15 kuud + 11 kuud) menetluse kirjaliku osa lõpu ja selle suulise osa avamise vahel kummagi kohtuasja, s.o kohtuasja T-72/06 ja kohtuasja T-79/06 menetlemisel sobiv.
- 74 Lõpuks tuleb märkida, et kohtuasjade T-72/06 ja T-79/06 faktiline, õiguslik ja menetluslik keerukus ei õigusta käsitletaval juhul pikemat ajavahemikku. Selles küsimuses tuleb eelkõige tõdeda, et menetluse kirjaliku osa lõpu ja suulise osa avamise vahel kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ei katkestanud menetlust ega põhjistanud selles viivitusi ühegi menetlust korraldava meetme võtmise Üldkohtu poolt.
- 75 Mis puudutab poolte käitumist ja menetluslikke küsimusi kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06, siis asjaolu, et pooled palusid 2010. aasta oktoobris menetluse kirjaliku osa uuesti avamist, ei õigusta 3 aastat ja 8 kuud, mis oli juba möödunud alates vasturepliigi esitamisest. Muide, asjaolu, et hagejatele teatati 2010. aasta detsembris, et kohtuistung toimub 2011. aasta veebruaris, näitab, et see palve mõjutas ajavahemikku, mis kulus menetluse kirjaliku osa lõpust kuni suulise osa avamiseni, ainult väga vähe.
- 76 Kohtuasjade T-72/06 ja T-79/06 asjaolusid arvestades viitab 46-kuuline ajavahemik menetluse kirjaliku osa lõpu ja suulise osa avamise vahel 20-kuulisele põhjendamatu tegevusetuseperioodile kummaski kohtuasjas.
- 77 Kolmandaks ei ilmnenu kohtuasjade T-72/06 ja T-79/06 vastavate toimikutega tutvumisel midagi, mis võimaldaks järeldada, et esiteks hagiavalduste esitamise kuupäeva ja vastureplikide esitamise kuupäeva ning teiseks menetluse suulise osa avamise ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674) kuulutamise vahele oleks jäänud põhjendamatu tegevusetuseperiood.
- 78 Sellest järeldub, et menetlusega, mida järgiti kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ning mis lõppes 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674) kuulutamise, rikuti põhiõiguste harta artikli 47 teist lõiku, sest sellega ületati lahendi tegemise mõistlik aeg 20 kuu võrra, mis kujutab endast niisuguse liidu õigusnormi piisavalt selget rikkumist, millega antakse õigusi eraõiguslikele isikutele.

2. Väidetav kahju ja oletatav põhjuslik seos

- 79 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab kahju, mille hüvitamist liidu lepinguvälise vastutuse kohaldamise hagiga nõutakse, olema tegelik ja kindel, mida peab tõendama hageja (vt kohtuotsus, 9.11.2006, *Agraz jt vs. komisjon*, C-243/05 P, EU:C:2006:708, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika). Viimane peab esitama kaalukad tõendid nii selle kahju esinemise kui ka ulatuse kohta, mida ta väidab end olevat kandnud (vt kohtuotsus, 16.9.1997, *Blackspur DIY jt vs. nõukogu ja komisjon*, C-362/95 P, EU:C:1997:401, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 80 Väljakujunenud kohtupraktikas on ka sedastatud, et ELTL artikli 340 teises lõigus sätestatud põhjusliku seose tingimus eeldab piisavalt otsest põhjuslikku seost institutsioonide tegevuse ja tekkinud kahju vahel (kohtuotsused, 18.3.2010, *Trubowest Handel ja Makarov vs. nõukogu ja komisjon*, C-419/08 P, EU:C:2010:147, punkt 53, ja 14.12.2005, *Beamglow vs. parlament jt*, T-383/00, EU:T:2005:453, punkt 193; vt selle kohta ka kohtuotsused, 4.10.1979, *Dumortier jt vs. nõukogu*, 64/76, 113/76, 167/78,

239/78, 27/79, 28/79 ja 45/79, EU:C:1979:223, punkt 21). Põhjusliku seoses olemasolu etteheidetava käitumise ja väidetava kahju vahel peab tõendama hageja (vt kohtuotsus, 30.9.1998, Coldiretti jt vs. nõukogu ja komisjon, T-149/96, EU:T:1998:228, punkt 101 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 81 Käsitletaval juhul väidavad hagejad, et lahendi tegemise mõistliku aja ületamine kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 tekitas neile varalise ja mittevaralise kahju.

a) Väidetav varaline kahju ja oletatav põhjuslik seos

- 82 Hagejad kinnitavad, et lahendi tegemise mõistliku aja märkimisväärne ületamine tekitas neile kahte liiki varalist kahju. Esiteks tekkis neile kahju sellest, et nad kandsid kauem kui mõistlik kulusid, mis olid seotud pangagarantiiga, mille nad moodustasid selleks, et mitte tasuda otsekohe otsusega C(2005) 4634 määratud trahvi (edaspidi „pangagarantii kulud“), ning teiseks sellest, et nad pidid maksma kauem kui mõistlik seadusjärgset intressi, mida kohaldati otsusega C(2005) 4634 määratud trahvi põhisumma suhtes (edaspidi „intress trahvi summalt“). Teiseks ei olnud neil ebakindluse tõttu võimalik leida investorit varem ega saada kasumit või vältida kahjumit.
- 83 Kõigepealt tuleb väidetavat kahju ja oletatavat põhjuslikku seost analüüsida osas, mis puudutab seda, et väidetavalt kaotati võimalus leida investor varem, ning seejärel väidetavat kahju ja oletatavat põhjuslikku seost osas, mis puudutab kahju, mida kanti väidetavalt seetõttu, et trahvi summalt tuli tasuda intressi ja kanda pangagarantii kulusid.

Väidetav varem investori leidmise võimaluse kaotus

- 84 Hagejad väidavad, et kontsernil on alates 2011. aastast olnud rahalisi raskusi. Olles võtnud meetmeid seoses oma võlausaldajatega, millest ei piisanud, hakkas kontsern otsima uusi investoreid. Kui otsus C(2005) 4634 oleks aga jõustunud varem, ei oleks olnud seda ebakindluse õhkonda, mis seonduks trahvi lõppsummaga ja mille tekitas täpsemalt oht, et selle summa tõuseb, ning investori oleks saanud leida kiiremini. Asjaolu, et Groupe Gascoigne ja investorite konsortsium, mida juhtis äriühing Biolandes Technologies, sõlmisid põhimõttelise kokkuleppe mõned päevad pärast 26. novembri 2013. aasta kohtuotsuse Gascoigne Sack Deutschland vs. komisjon (C-40/12 P, EU:C:2013:768) ja 26. novembri 2013. aasta kohtuotsuse Groupe Gascoigne vs. komisjon (C-58/12 P, EU:C:2013:770) kuulutamist, näitab, et trahvi summaga seotud ebakindlus avaldas kontserni äriasjadele negatiivset mõju. Lõpuks näitab ka faktiliste asjaolude kronoloogia selgelt, kui määrava tähtsusega oli seos väidetava lahendi tegemise mõistliku aja ületamise ja kontserni Gascoigne raskuste vahel leida investoreid, kelle panus oli kontserni rahaliste raskuste ületamisel oluline.
- 85 Euroopa Liidu Kohus vaidleb nendele väidetele vastu.
- 86 Käsitletaval juhul tuleb hinnata, kas hagejad on tõendanud piisavalt veenvalt, et Gascoigne'il oli võimalus leida investor „varem“. Teiste sõnadega tuleb analüüsida, kas hagejad on tõendanud, et Gascoigne'il oli tegelik ja tõeline võimalus leida investor varem.
- 87 Selles küsimuses ilmneb kohtutoimikust esiteks, et kui Gascoigne hakkas investoreid otsima, ilmutati tema vastu huvi kõige rohkem viiel korral. Hagejad esitavad hagiavalduse lisana 8. novembri 2012. aasta e-kirja potentsiaalselt investorilt Ühendkuningriigist. Lisaks on hagiavalduses nimetatud sõltumatu eksperdi 16. mai 2014. aasta aruandes – mis koostati Gascoigne SA kapitali reserveeritud suurendamise kava raames – selgitatud, et Gascoigne'i 2013. aasta jaanuaris ja veebruaris välja töötatud hanke tulemusena avaldasid investeerimisfondid huvi neljal korral. Otsusega C(2005) 4634 määratud trahvi oli asjaoluna, mida tuleb enne võimaliku investeerimisotsuse tegemist arvesse võtta, viiest huvi avaldamisest aga mainitud ainult kahes.

- 88 Teiseks ei ilmne nende kahe potentsiaalse investori puhul, kes mainisid otsusega C(2005) 4634 määratud trahvi, kohtutoimikust, et ebakindluse kadumine trahvi summa võimaliku tõusu küsimuses oleks olnud võimaliku investeeringu tegemise tingimuste hulgas.
- 89 Mis puudutab esiteks 8. novembri 2012. aasta e-kirja potentsiaalselt investorilt Ühendkuningriigist, siis selle e-kirja lugemisel ilmneb, et võimaliku investeerimise puhul võib saada takistuseks trahvi olemasolu. Täpsemalt nõudis see potentsiaalne investor, et Prantsuse Vabariik võtaks trahvi summa enda kanda või siis astuks komisjoniga dialoogi, et viimane jätaks selle juhtumi sinnapaika. Võimaliku investeeringu tegemise tingimus on seega täielik loobumine selle trahviga seotud võlast, mitte kindlustunne, et trahvi summa ei tõuse.
- 90 Mis puudutab teiseks teist huvi avaldamist, milles on otsusega C(2005) 4634 määratud trahvi mainitud, siis sõltumatu eksperdi 16. mai 2014. aasta aruandes – mis koostati Gascogne SA kapitali reserveeritud suurendamise kava raames – on selgitatud, et selle huvi avaldamise puhul oli investeeringu tegemise tingimuseks eelkõige loobumine komisjoni määratud trahviga seotud võla sissenõudmisest. Seega oli võimaliku investeeringu tegemise tingimuseks taas trahvi olemasolu ise, mitte kindlustunne, et selle summa ei tõuse.
- 91 Kolmandaks näitavad dokumendid, mille hageja on esitanud või millele ta on hagiavalduses viidanud, et loobumine trahviga seotud võla sissenõudmisest on üks tingimus võimaliku investeeringu tegemise teiste tingimuste hulgas. 8. novembri 2012. aasta e-kirjast ilmneb, et see, kas potentsiaalselt investorilt Ühendkuningriigis saadakse nõusolek, sõltus paljudest tingimustest, näiteks ühe tegevusharu võõrandamine, loobumine laenude sissenõudmisest ning ümberkorraldamine ja sotsiaalkava. Ka kõikide huvi avaldamistega, mida on mainitud sõltumatu eksperdi 16. mai 2014. aasta aruandes – mis koostati Gascogne SA kapitali reserveeritud suurendamise kava raames –, seondub mitu investeeringu tegemise kumulatiivset tingimust (tegevusharude võõrandamine, nõuetest loobumine, võla ajatamine või täielik loobumine selle sissenõudmisest). Hagejad ei püüa aga tõendada, et nad olid suutelised täitma kõik tingimused, mis nende huvi avaldamiste puhul esitati. Olgu lisatud, et ostja varasema leidmise võimalus sõltus Gascogne'i valmisolekust nõustuda võimalikule investeringule seatud arvukate tingimustega ja äriplaaniga, mida selle investeringuga seostati.
- 92 Neljandaks tuleb rõhutada, et hagiavaldus sisaldab mitut paljasõnalist väidet. Täpsemalt piirduvad hagejad sellega, et väidavad, et ainuüksi asjaolust, et uued Gascogne'i investeerijad viisid oma kokkuleppe väljatöötamise lõpule mõned nädalad pärast 26. novembri 2013. aasta kohtuotsust Gascogne Sack Deutschland vs. komisjon (C-40/12 P, EU:C:2013:768) ja 26. novembri 2013. aasta kohtuotsust Groupe Gascogne vs. komisjon (C-58/12 P, EU:C:2013:770), „piisab“ selle tõendamiseks, et kui Üldkohtu otsused oleks tehtud mõistliku aja jooksul, oleks hagejate olukord olnud palju lihtsam ja kontserni ülevõtmine oleks toimunud palju varem. Seega ei ole tõendatud, et tegelikult toimunud investering leidis aset seetõttu, et hagejate olukord sai selgemaks osas, mis puudutab trahvi summa võimalikku tõstmist.
- 93 Sellest järeldub, et hagejad ei ole tõendanud, et Gascogne'il oli tõesti võimalus leida investor „varem“. Nad ei tõenda niisiis ka seda, et Gascogne kaotas tõelise võimaluse leida investor varem ning et see võimaluse kaotus kujutab endast Gascogne'i tegelikku ja kindlat kahju.
- 94 Eelneva põhjal tuleb nõue hüvitada väidetav varem investori leidmise võimaluse kaotus jätta rahuldamata.

Väidetav kahju, mis tekkis intressi maksmise tõttu trahvi summalt ja pangagarantii kulude kandmise tõttu

- 95 Esiteks väidavad hagejad, et hetkel, mil nad esitasid oma hagid kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06, otsustasid nad trahvi, mis oli neile otsusega C(2005) 4634 määratud, mitte kohe ära maksta. Hagejad selgitavad, et seevastu pidid nad esiteks nõustuma 3,56-protsendilise intressi tasumisega selle trahvi summalt alates 15. märtsist 2006 ja teiseks moodustama pangagarantii.
- 96 Teiseks kinnitavad hagejad, et kui ei oleks olnud lahendi tegemise mõistliku aja ületamist, oleks 26. novembri 2013. aasta kohtuotsus *Gascogne Sack Deutschland vs. komisjon* (C-40/12 P, EU:C:2013:768) ja 26. novembri 2013. aasta kohtuotsus *Groupe Gascogne vs. komisjon* (C-58/12 P, EU:C:2013:770) kuulutatud 2011. aasta 30. mai paiku. Nad järeldavad sellest, et intressi trahvi summalt, mida nad tasusid, ja pangagarantiiga seotud kulusid, mida nad kandsid ajavahemikul 30. maist 2011, mil otsus C(2005) 4634 oleks pidanud jõustumata, kuni 12. detsembrini 2013, mil trahv tõesti tasuti, võib pidada põhjendamatuks ning need tuleb tagastada.
- 97 Kolmandaks näitab kohtujurist Sharpstoni kohtuasjas *Groupe Gascogne vs. komisjon* (C-58/12 P, EU:C:2013:360) esitatud ettepaneku punkt 135 nende sõnul, et lahendi tegemise mõistliku aja ületamise ning trahvi summalt intressi maksmisega seotud täiendavate kulutuste ja pangagarantii kulude kandmise vahel valitseb otsene seos.
- 98 Euroopa Liidu Kohus vaidleb nendele väidetele vastu.
- 99 Ta kinnitab esiteks, et intressi, mida hagejad pidid tasuma ajavahemikul 30. maist 2011 kuni 12. detsembrini 2013, ei saa kvalifitseerida kahjuks.
- 100 Teiseks arvab ta, et esiteks pangagarantii kulude ja trahvi summalt tasutud intressiga seotud varalise kahju ning teiseks lahendi tegemise mõistliku aja ületamise vahel ei ole piisavalt otsest põhjuslikku seost. Kõigepealt märgib ta, et see varaline kahju tulenes hagejate enda valikust. Seejärel juhib ta tähelepanu, et põhjusliku seose olemasolu ei saa tõendada ainuüksi asjaoluga, et kui lahendi tegemise mõistlikku aega ei oleks ületatud, ei oleks hagejad olnud sunnitud kandma pangagarantii kulusid ja tasuma trahvi summalt intressi, sellele ületamisele vastava ajavahemiku jooksul. Lõpuks märgib ta, et asjaolu tõttu, et hagejatel ei olnud piisavalt rahalisi vahendeid, et maksta trahvi ära otsuse C(2005) 4634 tegemise hetkel, ei ole väidetava varalise kahju ja lahendi tegemise mõistliku aja väidetava ületamise vahel piisavalt otsest põhjuslikku seost. Muide, hagejad ei esitanud ajutiste meetmete kohaldamise taotlust otsuse C(2005) 4634 täitmise peatamiseks.

– Sissejuhatavad märkused

- 101 Tuleb rõhutada, et otsuse C(2005) 4634 artiklis 2 oli nähtud ette, et selle otsusega määratud trahvid tuleb tasuda kolme kuu jooksul alates selle otsuse teatavakstegemisest. Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad, (EÜT 2002, L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 145) artikli 86 kohaselt oli selle otsuse artiklis 2 täpsustatud, et kolme kuu möödumisel tuleb automaatselt tasuda intressi intressimääraga, mida EKP kohaldab oma peamiste refinantseerimistingute suhtes selle kuu esimesel päeval, mil see otsus tehti, ja mida suurendatakse 3,5 protsendipunkti võrra, s.o 5,56-protsendilise määraga.
- 102 Vastavalt ELTL artikli 299 esimesele lõigule kujutas otsus C(2005) 4634 endast täitedokumenti, sest selle artiklis 2 oli sätestatud hagejate rahaline kohustus. Lisaks ei seadnud tühistamishagi esitamine selle otsuse peale ELTL artikli 263 alusel selle otsuse täidetavust kahtluse alla, sest ELTL artikli 278 järgi ei ole Euroopa Liidu Kohtule esitatud hagidel peatavat toimet.

103 Komisjon tegi otsuse C(2005) 4634 hagejatele teatavaks 15. detsembril 2005. Ta märkis sel puhul, et kui hagejad pöörduvad Üldkohtusse või Euroopa Kohtusse, ei võeta ühtegi sissenõudmismeedet nii kaua, kui kohtuasi on pooleli, tingimusel et enne maksetähtaja möödumist järgitakse kahte tingimust. Määruse nr 2342/2002 artikli 86 lõike 5 kohaselt olid need kaks tingimust järgmised: esiteks pidi komisjoni nõue kandma alates maksetähtaja möödumisest 3,56-protsendilist viivitusintressi, teiseks tuli enne maksetähtpäeva esitada pangagarantii, mida komisjon aktsepteerib ning mis katab korraga nii võla kui ka intressi või võla suurendamise.

104 Hagejad selgitavad oma käesolevas kohtuasjas esitatud hagiavalduses, et nad otsustasid neile määratud trahvi summat mitte kohe ära tasuda ja moodustada pangagarantii, nagu komisjon neil teha lubas, ning tasuda selle eest 3,56-protsendilist viivitusintressi.

105 Nendest kaalutlustest lähtudes tulebki analüüsida väidetavat varalist kahju ning oletatavat põhjuslikku seost selle kahju ja kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 lahendi tegemise mõistliku aja ületamise vahel.

– Intressi tasumine trahvi summalt

106 Esiteks tuleb märkida, et eespool punktis 102 viidatud ELTL artikli 299 esimese lõigu kohaldamise tõttu koostoimes ELTL artikliga 278 tuli otsusega C(2005) 4634 määratud trahvi summa komisjonile tasuda hoolimata tühistamishagi esitamisest selle otsuse peale. Seega tuleb intress trahvi summalt, mille määr oli 3,56%, kvalifitseerida viivitusintressiks.

107 Teiseks tuleb märkida, et hagejad ei tasunud kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 toimunud menetluse jooksul ära ei trahvi summat ega viivitusintressi. Seega said hagejad nendes kohtuasjades toimunud menetluse kestel kasutada summat, mis vastas selle trahvi summale koos viivitusintressiga.

108 Hagejad ei esita asjaolusid, mis näitaksid, et ajavahemikul, mis vastas lahendi tegemise mõistliku aja ületamisele kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06, ületas hiljem komisjonile makstud viivitusintressi summa eelise, mille nad said tänu sellele, et said kasutada summat, mis on võrdne trahvi summaga koos viivitusintressiga. Teiste sõnadega ei tõenda hagejad, et viivitusintress trahvi summalt, mis kogunes ajavahemikul, mis vastab lahendi tegemise mõistliku aja ületamisele, ületas eelise, mille nad võisid saada sellest, et jätsid tasumata trahvi koos viivitusintressiga, mis oli kogunenud kuupäevaks, mil lahendi tegemise mõistlik aeg ületati, ja viivitusintressi, mis kogunes, kui see rikkumine jätkus.

109 Sellest järeldub, et hagejad ei ole tõendanud, et ajavahemikul, mis vastas lahendi tegemise mõistliku aja ületamisele kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06, kandsid nad tegelikku ja kindlat kahju viivitusintressi tasumise tõttu otsusega C(2005) 4634 määratud trahvi summalt.

110 Seepärast tuleb nõue hüvitada väidetav kahju, mida kanti seetõttu, et trahvi summalt tuli tasuda viivitusintressi kauem kui mõistlik, jätta rahuldumata, ilma et oleks vaja hinnata esiteks seda, missugune hageja tõesti viivitusintressi tasus, ning teiseks seda, kas väidetav põhjuslik seos on olemas.

– Pangagarantii kulude kandmine

111 Kahju küsimuses ilmneb kohtutoimikust, et garantii trahvi kogusumma tasumiseks koos viivitusintressiga andis Groupe Gascogne'i, hilisema Gascogne'i pank. Ka näitab teave kohtutoimikus, et Gascogne kandis pangagarantii kulud menetluse jooksul kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 kvartaalsete vahendustasudena.

112 Sellest järeldub, et Gascogne Sack Deutschland ei ole tõendanud, et kantud kahju oli tegelik ja kindel ning et see seisnes kahjus, mida tekitas pangagarantii kulude kandmine kauem kui mõistlik.

- 113 Nõue hüvitada väidetav kahju, mis tekkis Gascogne Sack Deutschlandile sellest, et ta pidi kandma pangagarantii kulusid kauem kui mõistlik, tuleb seega jätta rahuldamata.
- 114 Kohtutoimikus oleva teabe põhjal tuleb aga tõdeda, et Gascogne on tõendanud, et ta kandis tegelikku ja kindlat kahju, milleks on kahju, mis tekkis pangagarantii kulude kandmise tõttu ajavahemikul, mis vastab lahendi tegemise mõistliku aja ületamisele kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06.
- 115 Mis puudutab teiseks põhjuslikku seost, siis esiteks tuleb märkida, et kui menetlusega kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ei oleks ületatud lahendi tegemise mõistlikku aega, ei oleks Gascogne pidanud tasuma pangagarantii kulusid ajavahemikul, mis vastas sellele ületamisele.
- 116 Seega eksisteerib kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 lahendi tegemise mõistliku aja ületamise ning kahju vahel, mida Gascogne kandis ja mis seisnes selles, et ta pidi kandma pangagarantii kulusid ajavahemikul, mis vastas lahendi tegemise mõistliku aja ületamisele, põhjus-tagajärje seos.
- 117 Teiseks tuleb rõhutada, et etteheidetav käitumine peab olema kahju tekkimise määrav põhjus (kohtumäärus, 31.3.2011, Mauerhofer *vs.* komisjon, C-433/10 P, ei avaldata, EU:C:2011:204, punkt 127, ja kohtuotsus, 10.5.2006, Galileo International Technology jt *vs.* komisjon, T-279/03, EU:T:2006:121, punkt 130; vt selle kohta ka kohtuotsus, 18.3.2010, Trubowest Handel ja Makarov *vs.* nõukogu ja komisjon, C-419/08 P, EU:C:2010:147, punkt 61). Teiste sõnadega võib öelda, et isegi kui institutsioonid on aidanud kaasa selle kahju tekkimisele, mille eest hüvitist nõutakse, võib see kaasaaitamine olla liiga väike teiste isikute, käsitletaval juhul hageja vastutuse tõttu (kohtuotsus, 18.3.2010, Trubowest Handel ja Makarov *vs.* nõukogu ja komisjon, C-419/08 P, EU:C:2010:147, punkt 59, ja kohtumäärus, 31.3.2011, Mauerhofer *vs.* komisjon, C-433/10 P, ei avaldata, EU:C:2011:204, punkt 132).
- 118 Lisaks on juba otsustatud, et väidetav kahju, mis seisneb pangagarantii kuludes, mida kandis äriühing, kellele määrati karistus komisjoni otsusega, mille Üldkohus hiljem tühistas, ei tulene otseselt selle otsuse õigusvastasusest, sest see kahju tuleneb selle äriühingu oma otsusest moodustada pangagarantii selleks, et mitte täita trahvi maksmise kohustust vaidlusaluses otsuses määratud tähtaja jooksul (vt selle kohta kohtuotsus, 21.4.2005, Holcim (Deutschland) *vs.* komisjon, T-28/03, EU:T:2005:139, punkt 123, ja kohtumäärus, 12.12.2007, Atlantic Container Line jt *vs.* komisjon, T-113/04, ei avaldata, EU:T:2007:377, punkt 38).
- 119 Käsitletaval juhul tuleb siiski märkida, et 23. veebruaril, mil hagejad esitasid oma hagid kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06, ja 2006. aasta märtsis, mil Gascogne moodustas pangagarantii, ei olnud lahendi tegemise mõistliku aja ületamine ette ennustatav. Lisaks võis Gascogne õiguspäraselt oodata, et neid hagsid menetletakse mõistliku aja jooksul.
- 120 Teiseks leidis lahendi mõistliku aja ületamine kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 aset pärast Gascogne'i esialgset otsust moodustada pangagarantii.
- 121 Seega erinevad käesoleva kohtuasja faktilised asjaolud oluliselt nendest, mis tuvastati eespool punktis 118 viidatud 21. aprilli 2005. aasta kohtuotsuses Holcim (Deutschland) *vs.* komisjon (T-28/03, EU:T:2005:139) ja 12. detsembri 2007. aasta kohtumääruses Atlantic Container Line jt *vs.* komisjon (T-113/04, ei avaldata, EU:T:2007:377). Gascogne'i esialgne otsus mitte maksta otsusega C(2005) 4634 määratud trahvi otsekohe ära ja moodustada pangagaranti ei kaotanud seega – vastupidi Euroopa Liidu Kohtu väitele – seost kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 lahendi tegemise mõistliku aja ületamise ning sellele ületamisele vastaval perioodil pangagarantii kulude kandmise vahel.
- 122 Sellest järeldub, et kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 lahendi tegemise mõistliku aja ületamise ning kahju vahel, mis tekkis Gascogne'ile pangagarantii kulude kandmise tõttu selle mõistliku aja ületamisele vastaval perioodil, eksisteerib piisavalt otsene põhjuslik seos.

- 123 Kolmandaks väidavad hagejad, et nad kandsid kahju ajavahemikul 30. maist 2011, mil otsus C(2005) 4634 oleks pidanud jõustuma, kuni 12. detsembrini 2013, mil trahv tegelikult ära maksti.
- 124 Selles küsimuses tuleb kõigepealt märkida, et oma hagides väidavad hagejad, et lahendi tegemise mõistlikku aega ületati ainult kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06. Nad ei väida seega, et lahendi tegemise mõistlikku aega ületati menetluse kogukestuse tõttu esiteks kohtuasjas T-72/06 koos kohtuasjaga, milles tehti 26. novembri 2013. aasta kohtuotsus *Groupe Gascogne vs. komisjon* (C-58/12 P, EU:C:2013:770), ja teiseks kohtuasjas T-79/06 koos kohtuasjaga, milles tehti 26. novembri 2013. aasta kohtuotsus *Gascogne Sack Deutschland vs. komisjon* (C-40/12 P, EU:C:2013:768).
- 125 Seega on käsitletaval juhul tuvastatud ainult seda, et lahendi tegemise mõistlikku aega ületati menetlustega kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 (vt punkt 78 eespool).
- 126 Veel tuleb märkida, et lahendi tegemise mõistliku aja ületamine kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 lõppes 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674) kuulutamisega.
- 127 Alates 16. novembrist 2011 said hagejad hinnata esiteks seda, kas kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ületati lahendi tegemise mõistlikku aega, ning teiseks Gascogne'ile tekkinud kahju, mis seisnes pangagarantii kulude kandmises sellele ületamisele vastaval ajavahemikul.
- 128 Muide, apellatsioonkaebustes, mille nad 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674) peale 27. jaanuaril 2012 esitasid, väidavad hagejad, et kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 toimunud menetluse liiga pikk kestus tõi neile kaasa märkimisväärsed rahalised tagajärjed, ning palusid seepärast alandada trahvi, mida nad pidid koos ja solidaarselt tasuma.
- 129 Lõpuks tuleb märkida, et otsus C(2005) 4634, millega hagejatele trahv määrati, jõustus alles 26. novembril 2013 ja komisjoni pakutud võimalust moodustada pangagarantii ei saanud sel kuupäeval enam kasutada hagejate otsuse tõttu esitada 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674) peale apellatsioonkaebus.
- 130 Sellest järeldub, et pangagarantii kulude kandmisel pärast 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674) kuulutamist, mis tegid lõpu lahendi tegemise mõistliku aja ületamisele kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06, ei ole selle ületamisega piisavalt otsest põhjuslikku seost, sest nende kulude kandmine on tingitud hagejate peale seda ületamist vastu võetud isiklikust sõltumatust otsusest mitte maksta trahvi ära, mitte taotleda otsuse C(2005) 4634 täitmise peatamist ja esitada eespool viidatud kohtuotsuste peale apellatsioonkaebus.
- 131 Kõigest eelnevast ilmneb, et piisavalt otsene põhjuslik seos eksisteerib esiteks kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 lahendi tegemise mõistliku aja ületamise ning teiseks kahju vahel, mis tekkis Gascogne'ile enne 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsuse *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674) kuulutamist ja mis seisneb pangagarantii kulude kandmises selle mõistliku aja ületamisele vastaval perioodil.

Kantud varalise kahju hindamine

- 132 Esiteks tuleb meenutada, et menetluse kestusega kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ületati lahendi tegemise mõistlikku aega kummaski kohtuasjas 20 kuu võrra (vt punkt 78 eespool).
- 133 Teiseks väidavad hagejad, et nad kandsid kahju 30. maist 2011, mil otsus C(2005) 4634 oleks pidanud jõustuma, kuni 12. detsembrini 2013, mil trahv tegelikult ära maksti.
- 134 Selles küsimuses täpsustavad hagejad esiteks hagiavaldues, et kõiki pangagarantii kulusid, mida nad kandsid „pärast 30. maid 2011“, tuleb pidada tekkinud kahjuks. Nad põhjendavad oma hüvitamisnõuet teadetegega, mida üks pank väljastas alates 2011. aasta teisest kvartalist.
- 135 Tõlgendades seda hagiavaldues esitatud põhjendustest lähtudes, vastab kahju hüvitamise nõue summas 184 571 eurot, mille hagejad on esitanud oma teise nõudena, alates 30. maist 2011 kantud pangagarantii kuludele.
- 136 Liidu kohtutes toimuvat menetlust reguleerivatest normidest, eelkõige Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklist 21 ja 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõikest 1 tuleneb, et põhimõtteliselt määravad vaidluse kindlaks ja piiritlevad selle pooled ning liidu kohus ei saa teha otsust *ultra petita* (kohtuotsused, 10.12.2013, komisjon vs. Iirimaa jt, C-272/12 P, EU:C:2013:812, punkt 27, ning 3.7.2014, Electrabel vs. komisjon, C-84/13 P, ei avaldata, EU:C:2014:2040, punkt 49).
- 137 Seega ei saa Üldkohus hagejate nõudest kõrvale kalduda ning otsustada omal algatusel mõista välja hüvitist kahju eest, mida kanti enne 30. maid 2011, st kahju eest, mida kanti kronoloogiliselt teistsugusel ajavahemikul kui periood, mille vältel nad oma väidete kohaselt kahju kandsid.
- 138 Teiseks ei ole pangagarantii kuludel, mida Gascogne kandis pärast 16. novembrit 2011, piisavalt otsest põhjuslikku seost lahendi tegemise mõistliku aja ületamisega kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 (vt punkt 130 eespool).
- 139 Kahju, mille eest saab mõista välja hüvitise, vastab käsitletaval juhul seega pangagarantii kuludele, mida Gascogne kandis ajavahemikul 30. maist 2011 kuni 16. novembrini 2011.
- 140 Kolmandaks ilmneb hageja esitatud dokumentidest, et Gascogne tasus pangagarantii kulusid kvartaalselt ja et kvartali vahendustasu tuli täies ulatuses tasuda siis, kui pangagarantiid pakuti edasi ka uues kvartalis. Need dokumendid näitavad ka, et 2011. aasta teises, kolmandas ja neljandas kvartalis olid Gascogne'i kantavad pangagarantii kulud vastavalt 19 945,21 eurot, 20 120,38 eurot ja 20 295,55 eurot.
- 141 Gascogne'i kantud pangagarantii kulud olid seega 2011. aasta juunis 6648,40 eurot, 2011. aasta kolmandas kvartalis 20 120,38 eurot ja 2011. aasta neljandas kvartalis 20 295,55 eurot.
- 142 Sellest järeldub, et pangagarantii kulud, mida Gascogne kandis ajavahemikul 30. maist 2011 kuni 16. novembrini 2011, olid 47 064,33 eurot.
- 143 Eelneva põhjal tuleb Gascogne'i kasuks välja mõista 47 064,33 euro suurune hüvitis varalise kahju eest, mille põhjustas talle lahendi tegemise mõistliku aja ületamine kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 ning mis seisnes täiendavate pangagarantii kulude kandmises.

b) Väidetav mittevaraline kahju ja oletatav põhjuslik seos

- 144 Hagejad väidavad, et lahendi tegemise mõistliku aja ületamine põhjustas mitmesugust mittevaralist kahju, st kahjustas ettevõtja mainet, tekitas ebakindlust tehtavate otsuste planeerimisel, häireid ettevõtja enda juhtimises ning lõpuks frustratsiooni ja ebamugavustunnet, mida tundsid äriühingu juhtimisorganite liikmed ja töötajad. Lahendi tegemise mõistliku aja ületamise ja väidetava mittevaralise kahju vahel eksisteerib nende sõnul ka põhjuslik seos. Hagejad hindavad oma mittevaralise kahju vähemalt 500 000 eurole.
- 145 Euroopa Liidu Kohus väidab esiteks vastu, et hagejad ei täpsusta, mis selle mittevaralise kahju moodustab, ega tõenda, et nad kandsid tegelikku ja kindlat kahju. Teiseks kinnitab ta teise võimalusena, et hagejad ei ole tõendanud, et lahendi tegemise mõistliku aja ületamise ja väidetava mittevaralise kahju vahel eksisteerib põhjuslik seos. Kolmandaks väidab ta kolmanda võimalusena, et mittevaraline kahju tuleb hinnata maksimaalselt 5000 eurole.
- 146 Esmalt tuleb hinnata mittevaralist kahju, mida kandsid väidetavalt hagejate juhtimisorganite liikmed ja töötajad, ning teiseks mittevaralist kahju, mida kandsid väidetavalt hagejad ise.

Mittevaraline kahju, mida kandsid väidetavalt hagejate juhtimisorganite liikmed ja töötajad

- 147 Tuleb märkida, et hagiavaldues esitatud nõuded puudutavad üksnes hagejate endi huve, mitte nende juhtide ja töötajate isiklike huve. Hagejad ei viita ka õiguste loovutamisele või sõnaselgele volitusele, mis annaks neile õiguse esitada nõue mõista välja hüvitis kahju eest, mida kandsid nende juhid ja töötajad.
- 148 Seega tuleb nõue mõista välja hüvitis mittevaralise kahju eest, mida kandsid väidetavalt hagejate juhid ja töötajad, jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata sel põhjusel, et kohtutoimikust ei ilmne, et hagejate juhid ja töötajad oleksid volitanud hagejaid esitama kahju hüvitamise nõuet nende nimel (vt selle kohta kohtumäärus, 12.5.2010, CPEM vs. komisjon, C-350/09 P, ei avaldata, EU:C:2010:267, punkt 61, ja kohtuotsus, 30.6.2009, CPEM vs. komisjon, T-444/07, EU:T:2009:227, punktid 39 ja 40).
- 149 Igal juhul ei ole tõendatud, et hagejate juhid ja töötajad kandsid tõesti kahju. Esiteks esitavad hagejad paljasõnalise väite ega esita ühtegi konkreetset asjaolu, mis tõendaks frustratsiooni ja ebamugavustunnet, mida nende juhid ja töötajad lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tõttu kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 tundsid. Teiseks ei tõenda hagejad, et nende juhid ja töötajad kandsid isiklikku kahju, mis oleks otsene või eristatav kahjust, mida kandsid isiklikult hagejad.
- 150 Järelikult tuleb nõue mõista välja hüvitis mittevaralise kahju eest, mida kandsid väidetavalt hagejate juhtimisorganite liikmed ja töötajad, jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja igal juhul põhjendamatu tõttu rahuldamata.

Mittevaraline kahju, mida kandsid väidetavalt hagejad

- 151 Kohtupraktikast ilmneb, et kui hageja ei esita ühtegi asjaolu, mis tõendaks, et ta kandis mittevaralist kahju, või määraks kindlaks selle kahju ulatuse, peab ta vähemalt tõendama, et etteheidetav käitumine oli oma tõsiduselt selline, et võis niisuguse kahju põhjustada (vt selle kohta kohtuotsused, 16.7.2009, SELEX Sistemi Integrati vs. komisjon, C-481/07 P, ei avaldata, EU:C:2009:461, punkt 38; 28.1.1999, BAI vs. komisjon, T-230/95, EU:T:1999:11, punkt 39, ja 16.10.2014, Evropaiki Dynamiki vs. komisjon, T-297/12, ei avaldata, EU:T:2014:888, punktid 31, 46 ja 63).
- 152 Selles küsimuses tuleb kõigepealt rõhutada, et hagiavaldues mainitakse ainult hagejate maine kahjustamist, esitamata muid täpsustusi.

- 153 Eelnevat arvestades ei ole hagejad tõendanud, et lahendi tegemise mõistliku aja ületamine kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 kahjustas nende mainet.
- 154 Igal juhul on lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tuvastamine eespool punktis 78 selle ületamise eset ja tõsidust arvestades käsitletaval juhul piisav hüvitis hagejate maine väidetava kahjustamise eest.
- 155 Teiseks on asjaolu, et hagejad olid pandud ebakindlasse olukorda, eelkõige küsimuses, kas nende otsuse C(2005) 4634 peale esitatud hagi rahuldatakse, omane igale kohtumenetlusele. Ka oli hagejatele tingimata teada, et kohtuasjad T-72/06 ja T-79/06 on üsna keerukad ning et see keerukus on esiteks seotud paralleelsete hagidega, mis Üldkohtule üksteise järel paralleelselt erinevates menetluskeeltes otsuse C(2005) 4634 peale esitati, ning teiseks asjaoluga, et see kohus pidi põhjalikult tutvuma mahukate toimikutega ning eelkõige tuvastama faktilised asjaolud ja vaidlust materiaaolõiguslikust seisukohast analüüsima.
- 156 Menetluse kestus kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 – 5 aastat ja 9 kuud – ületas siiski prognoositava kestuse, mida hagejad võisid oodata, eelkõige nende hagi esitamise hetkel. Ka jääb kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 toimunud menetluses menetluse kirjaliku osa lõpu ja suulise osa avamise vahele 3 aasta ja 10 kuu pikkune ajavahemik. Neid ajavahemikke ei õigusta kuidagi menetlust korraldavate meetmete võtmine, menetlustoimingute tegemine või menetlusküsimuste kerkimine.
- 157 Selles olukorras asetab lahendi tegemise mõistliku aja ületamine kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 hagejad ebakindlasse olukorda, mis ületas kohtumenetlusega tavaliselt kaasneva ebakindluse. See kestev ebakindel olukord avaldas paratamatult mõju tehtavate otsuste planeerimisele ja nende äriühingute juhtimisele ning tekitas seega mittevõralt kahju.
- 158 Kolmandaks ei hüvita mittevõralt kahju, mida hagejad kandsid kestva ebakindla olukorra tõttu, milles nad olid, käsitletava juhtumi asjaoludel täielikult lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tuvastamine.
- 159 Hagejad väidavad selles küsimuses, et nende mittevõralt kahju tuleb asjaolusid arvestades hinnata „vähemalt“ 500 000 eurole.
- 160 Tuleb siiski esiteks märkida, et hagejad ei esita piisavaid asjaolusid, mis õigustaksid „vähemalt“ 500 000 euro suurust summat, mida mittevõralt kahju eest hüvitisena nõutakse. Ka tuleb märkida, et hagejad nõuavad seda summat hüvitisena mitmesuguse mittevõralt kahju eest, eelkõige maine kahjustamise eest, mida ei ole tõendatud ja mille hüvitab igal juhul piisavalt lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tuvastamine (vt punktid 152–154 eespool).
- 161 Teiseks on Euroopa Kohus leidnud, et võttes arvesse vajadust tagada liidu konkurentsieeskirjade järgimine, ei saa liidu kohus ainuüksi lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tõttu lubada, et hageja vaidlustab trahvi põhjendatuse või summa, kui kõik väited, mis on suunatud selle trahvi summa ja sellega karistatava käitumise osas tuvastatu vastu, lükati tagasi (kohtuotsus, 26.11.2013, Groupe Gascogne vs. komisjon, C-58/12 P, EU:C:2013:770, punkt 78; vt selle kohta ka kohtuotsused, 16.7.2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland vs. komisjon, C-385/07 P, EU:C:2009:456, punkt 194, ja 8.5.2014, Bolloré vs. komisjon, C-414/12 P, ei avaldata, EU:C:2014:301, punkt 105).
- 162 Järelikult ei saa lahendi tegemise mõistliku aja järgimata jätmise sellise hagi läbivaatamisel, mis on esitatud komisjoni otsuse peale, millega määratakse ettevõtjale trahv liidu konkurentsieeskirjade rikkumise eest, kaasa tuua sellises otsuses määratud trahvi täielikku või osalist tühistamist (vt kohtuotsused, 26.11.2013, Groupe Gascogne vs. komisjon, C-58/12 P, EU:C:2013:770, punkt 78, ja 26.11.2013, Kendrion vs. komisjon, C-50/12 P, EU:C:2013:771, punkt 88; vt selle kohta ka kohtuotsus, 8.5.2014, Bolloré vs. komisjon, C-414/12 P, ei avaldata, EU:C:2014:301, punkt 107).

- 163 Võttes arvesse selle hüvitise taset, mida hagejad väidetavalt kantud mittevaralise kahju eest nõuavad, viiks see tegelikkuses selleni, et hagejatele otsusega C(2005) 4634 määratud trahvi summa pannakse kahtluse alla, ehkki ei ole tõendatud, et lahendi tegemise mõistliku aja ületamine kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 avaldas selle trahvi summale mõju.
- 164 Seega ei saa hagejate nõutud summat pidada asjakohaseks kriteeriumiks selle hindamisel, missugune peab olema selle hüvitise summa, millele neil on õigus.
- 165 Võttes arvesse eespool punktides 155–164 antud hinnanguid ning eelkõige lahendi tegemise mõistliku aja ületamise ulatust, hagejate käitumist, vajadust tagada liidu konkurentsieskirjade järgimine ja käesoleva hagi tõhusus, tuleb seega otsustada *ex aequo et bono*, et 5000 euro suurune hüvitis kummalegi hagejale kujutab endast sobivat hüvitist kahju eest, mida nad kandsid kestva ebakindla olukorra tõttu, milles nad kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06 aset leidnud menetluses vastavalt olid.
- c) Intressid
- 166 Hagejad paluvad Üldkohtul koos hüvitise summaga, mille ta võib neile määrata, välja mõista ka tasandus- ja viivitusintressi EKP poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatava määraga, millele lisandub kaks protsendipunkti, alates hagiavalduse esitamise kuupäevast.
- 167 Selles küsimuses tuleb teha vahet tasandus- ja viivitusintressi vahel (vt kohtuotsus, 27.1.2000, Mulder jt vs. nõukogu ja komisjon, C-104/89 ja C-37/90, EU:C:2000:38, punkt 55).
- 168 Mis puudutab esiteks tasandusintressi, siis tuleb meenutada, et ebasoodsaid tagajärgi, mida põhjustab kahju tekkimise aluseks oleva sündmuse toimumisest kuni hüvitise maksmise kuupäevani möödunud aeg, ei või jätta tähelepanuta, kuna arvesse tuleb võtta raha väärtuse langemist (vt selle kohta kohtuotsused, 3.2.1994, Grifoni vs. komisjon, C-308/87, EU:C:1994:38, punkt 40, ja 13.7.2005, Camar vs. nõukogu ja komisjon, T-260/97, EU:T:2005:283, punkt 138). Tasandusintressi eesmärk on nimelt korvata aeg, mis möödus, kuni kohus hindas ära kahju summa, sõltumata viivitusest, mida võib pidada võlgniku süüks (kohtuotsus, 12.2.2015, komisjon vs. IPK International, C-336/13 P, EU:C:2015:83, punkt 37).
- 169 Selle ajavahemiku lõpp, mis annab õiguse rahaliseks ümberhindamiseks, peab üldjuhul olema sama mis selle kohtuotsuse kuupäev, millega tuvastati hagejale tekkinud kahju hüvitamise kohustus (vt selle kohta kohtuotsused, 19.5.1992, Mulder jt vs. nõukogu ja komisjon, C-104/89 ja C-37/90, EU:C:1992:217, punkt 35; 13.7.2005, Camar vs. nõukogu ja komisjon, T-260/97, EU:T:2005:283, punktid 142 ja 143, ning 26.11.2008, Agraz jt vs. komisjon, T-285/03, ei avaldata, EU:T:2008:526, punktid 54 ja 55).
- 170 Käsitletaval juhul katab kummalegi hagejale nende vastava mittevaralise kahju eest mõistetav hüvitis käesoleva kohtuotsuse kuulutamise kuupäevale eelneva perioodi ja sellele kuupäevale eelneva ajavahemiku eest ei ole seega vaja tasandusintressi välja mõista.
- 171 Mis puudutab teiseks hüvitist, mida tuleb Gascogne'ile maksta tema varalise kahju eest, siis eespool punktis 168 viidatud kohtupraktikast ilmneb, et hagejatel on õigus nõuda, et sellele hüvitisele lisaks mõistetakse välja tasandusintress alates 30. maist 2011.
- 172 Oma teise nõudega paluvad hagejad siiski – nagu nad kohtuistungil kinnitasid – mõista lisaks hüvitise summale, mida nad võivad nõuda, välja tasandusintress „alates hagiavalduse esitamise kuupäevast“ käesolevas kohtuasjas.

- 173 Seega hakatakse tasandusintressi, mis peab lisanduma hüvitisele, mis tuleb Gascogne'ile välja mõista viimase kantud varalise kahju eest, hakata vastavalt hagiavalduses sõnastatud nõudele arvestama alates 4. augustist 2014.
- 174 Lisaks ei esita hagejad, kes väidavad end olevat kandnud kahju, ühtegi tõendit, mis näitaks, et pangagarantii kulud, mida Gascogne tasus ajavahemikul 30. maist 2011 kuni 16. novembrini 2011, oleksid võinud kanda intressi EKP poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatava määraga, mida suurendatakse kahe protsendipunkti võrra (vt selle kohta kohtuotsused, 27.1.2000, Mulder jt vs. nõukogu ja komisjon, C-104/89 ja C-37/90, EU:C:2000:38, punkt 219, ja 26.11.2008, Agraz jt vs. komisjon, T-285/03, ei avaldata, EU:T:2008:526, punkt 49).
- 175 Seega ei saa Gascogne nõuda, et kohaldatakse tasandusintressi, mis arvutatakse EKP poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatava määraga, mida suurendatakse kahe protsendipunkti võrra.
- 176 Seevastu aja möödumisega seotud raha väärtuse langemist peegeldab aastane inflatsioonimäär, mille Eurostat (Euroopa Liidu Statistikaamet) on kõnesoleva perioodi puhul tuvastanud liikmesriigis, kus Gascogne asub (vt selle kohta kohtuotsused, 27.1.2000, Mulder jt vs. nõukogu ja komisjon, C-104/89 ja C-37/90, EU:C:2000:38, punktid 220 ja 221; 13.7.2005, Camar vs. nõukogu ja komisjon, T-260/97, EU:T:2005:283, punkt 139, ja 26.11.2008, Agraz jt vs. komisjon, T-285/03, ei avaldata, EU:T:2008:526, punkt 50).
- 177 Seega vastab selle tasandusintressi määr, mis peab lisanduma hüvitisele, mis tuleb Gascogne'ile välja mõista tema kantud varalise kahju eest, aastasele inflatsioonimäärale, mille on tuvastanud Eurostat liikmesriigis, kus see äriühing asub, ajavahemikul alates 4. augustist 2014 kuni käesoleva kohtuotsuse kuulutamiseni hagejate nõude ulatuses.
- 178 Mis puudutab teiseks viivitusintressi, siis kohtupraktikast ilmneb, et kohustus tasuda niisugust intressi tekib põhimõtteliselt alates kohtuotsusest, millega tuvastatakse kahju hüvitamise kohustus (vt selle kohta kohtuotsus, 26.6.1990, Sofrimport vs. komisjon, C-152/88, EU:C:1990:259, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 179 Viivitusintressi määra kindlaksmääramisel tuleb võtta arvesse komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2012, L 362, lk 1), artikli 83 lõike 2 punkti b ja artikli 111 lõike 4 punkti a. Nende õigusnormide kohaselt on tähtjaks tasumata saadaolevate summade viivisemäär Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav, Euroopa Liidu Teataja C-seerias avaldatud määr, mis kehtib maksetähtpäeva kuu esimesel kalendripäeval ning mida suurendatakse kolme ja poole protsendipunkti võrra.
- 180 Käsitletaval juhul peab eespool punktides 143 ja 165 nimetatud hüvitisele, sh tasandusintressile, mis lisandub hüvitisele, mis tuleb Gascogne'i kantud varalise kahju heastamiseks välja mõista, lisanduma viivitusintress alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest kuni täieliku tasumiseni.
- 181 Tuleb ka märkida, et selle viivitusintressi määr tuleb kindlaks määrata hagejate nõude ulatuses (vt selle kohta kohtuotsused, 19.5.1992, Mulder jt vs. nõukogu ja komisjon, C-104/89 ja C-37/90, EU:C:1992:217, punkt 35, ja 8.5.2007, Citymo vs. komisjon, T-271/04, EU:T:2007:128, punkt 184).
- 182 Viivitusintressi määr on seega EKP poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav määr, mida suurendatakse kahe protsendipunkti võrra, nagu hagejad nõuavad.

d) Järeldus hüvitiste ja intresside summa kohta

- 183 Kõige eelneva põhjal tuleb käesolev hagi osaliselt rahuldada osas, milles palutakse mõista välja hüvitis kahju eest, mida hagejad kandsid lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tõttu kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06, ilma et oleks tarvis määrata ekspertiisi, mida hagejad on nõudnud teise võimalusena.
- 184 Hüvitis, mis tuleb Gascogne'i kasuks välja mõista kahju eest, mis tekkis talle täiendavate pangagarantii kulude kandmise tõttu, on 47 064,33 eurot, millele lisandub tasandusintress alates 4. augustist 2014 kuni käesoleva kohtuotsuse kuulutamiseni aastase inflatsioonimääraga, mille on tuvastanud Eurostat liikmesriigis, kus see äriühing asub.
- 185 Hüvitis, mis tuleb välja mõista kummagi hageja kasuks tema mittevaralise kahju eest, on 5000 eurot.
- 186 Eespool punktides 184 ja 185 nimetatud hüvitiste summale, sh Gascogne'i kantud varalise kahju eest välja mõistetavale hüvitisele lisanduv tasandusintress, lisandub viivitusintress eespool punktides 180 ja 182 nimetatud tingimustel.
- 187 Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

Kohtukulud

- 188 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. 2. veebruari 2015. aasta kohtumääruses Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne vs. Euroopa Liit (T-577/14, ei avaldata, EU:T:2015:80) lükati tagasi vastuvõetamatuse väide, mille oli esitanud Euroopa Liidu Kohus, ja kohtukulude küsimus jäeti edaspidiseks lahendamiseks. Seega tuleb liidu, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, kohtukulud jätta tema enda kanda ning mõista temalt välja hagejate kohtukulud, mis on seotud vastuvõetamatuse väitega, mille kohta anti 2. veebruari 2015. aasta kohtumäärus Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne vs. Euroopa Liit (T-577/14, ei avaldata, EU:T:2015:80).
- 189 Kodukorra artikli 134 lõike 3 kohaselt võib Üldkohus juhul, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks, jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda. Kui kohtuasja asjaolud seda õigustavad, võib Üldkohus otsustada, et lisaks enda kohtukulude kandmisele mõistetakse poolelt välja ka osa teise poole kohtukuludest.
- 190 Käsitletaval juhul rahuldati hagejate sisulised nõuded osaliselt. Nende kahju hüvitamise nõue jäeti siiski suures osas rahuldamata. Selles olukorras ja juhtumi asjaolusid arvestades tuleb otsustada, et kõik pooled kannavas ise oma kohtukulud.
- 191 Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Tuleb teha otsus, et komisjon kannab oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Mõista Euroopa Liidult, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, välja 47 064,33 euro suurune hüvitis Gascogne'ile varalise kahju eest, mida see äriühing kandis lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tõttu kohtuasjades, milles tehti 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674). See**

hüvitis arvutatakse ümber tasandusintressiga alates 4. augustist 2014 kuni käesoleva kohtuotsuse kuulutamiseni aastase inflatsioonimääraga, mille on kõnesoleva perioodi puhul tuvastanud Eurostat (Euroopa Liidu Statistikaamet) liikmesriigis, kus see äriühing asub.

- 2. Mõista liidult, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, välja 5000 euro suurune hüvitis Gascogne Sack Deutschland GmbH-le ja 5000 euro suurune hüvitis Gascogne'ile mittevarelise kahju eest, mida need äriühingud vastavalt kandsid lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tõttu kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06.**
- 3. Mõista lisaks kummalegi eespool punktides 1 ja 2 näidatud hüvitisele välja viivitusintress alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest kuni täieliku tasumiseni Euroopa Keskpanga (EKP) poolt oma peamiste refinantseerimistingute puhul kindlaks määratud määraga, mida suurendatakse kahe protsendipunkti võrra.**
- 4. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 5. Jätta liidu, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Gascogne Sack Deutschlandi ja Gascogne'i kohtukulud, mis on seotud vastuvõetamatuse väitega, mille kohta anti 2. veebruari 2015. aasta kohtumäärus Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne vs. Euroopa Liit (T-577/14, ei avaldata, EU:T:2015:80).**
- 6. Jätta esiteks Gascogne Sack Deutschlandi ja Gascogne'i ning teiseks liidu, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, kohtukulud seoses hagiga, mille kohta on tehtud käesolev kohtuotsus, nende enda kanda.**
- 7. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Papasavvas

Labucka

Bieliūnas

Kreuschitz

Forrester

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 10. jaanuaril 2017 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust	2
Menetlus ja poolte nõuded	2
Õiguslik käsitlus	4
A – Vastuvõetavus	4
1. Esimese võimalusena esitatud asja läbivaatamist takistav asjaolu, mille kohaselt ei ole hagiavaldus piisavalt selge ja täpne	5
a) Väidetavat varalist ja mittevaralist kahju kandnud isik	5
b) Väidetava mittevaralise kahju põhjus, olemus ja ulatus	5
2. Teise võimalusena esitatud asja läbivaatamist takistav asjaolu, mille kohaselt on väidetava mittevaralise kahju hüvitamise nõue aegunud	6
B – Sisulised küsimused	7
1. Lahendi tegemise mõistliku aja väidetav ületamine kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06	8
2. Väidetav kahju ja oletatav põhjuslik seos	10
a) Väidetav varaline kahju ja oletatav põhjuslik seos	11
Väidetav varem investori leidmise võimaluse kaotus	11
Väidetav kahju, mis tekkis intressi maksmise tõttu trahvi summalt ja pangagarantii kulude kandmise tõttu	13
– Sissejuhatavad märkused	13
– Intressi tasumine trahvi summalt	14
– Pangagarantii kulude kandmine	14
Kantud varalise kahju hindamine	17
b) Väidetav mittevaraline kahju ja oletatav põhjuslik seos	18
Mittevaraline kahju, mida kandsid väidetavalt hagejate juhtimisorganite liikmed ja töötajad ...	18
Mittevaraline kahju, mida kandsid väidetavalt hagejad	18
c) Intressid	20
d) Järeldus hüvitiste ja intresside summa kohta	22
Kohtukulud	22

